

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/50/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200835
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012200835.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: JUDr. R. D., trvale bytom Y. X, Q., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 404/2005/52/SKP/RK zo dňa 23. marca 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 110/2012-47 zo dňa 20. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 110/2012-47 zo dňa 20. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 1S 110/2012-47 zo dňa 20. marca 2014 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 404/2005/52/SKP/RK zo dňa 23. marca 2012, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného - sekcie civilného práva č. 404/2005/52/SKP dňa 05. decembra 2011 o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu správcov.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku konštatoval, že nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, teda že žalovaný administratívny orgán postupoval správne. Označil za nesporné, že žalobca bol zapísaný do zoznamu správcov ako správca konkurznej podstaty dňa 01. júla 2005. Uviedol, že žalobca bol povinný ako správca priebežne vykonávať ďalšie vzdelávanie v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2005 Z. z.“). Riadne vykonanie ďalšieho vzdelávania bol žalobca povinný

preukázať získaním 60-tich kreditných bodov v priebehu dvoch rokov. Zároveň bolo jeho povinnosťou najneskôr 01. decembra príslušného roka predložiť žalovanému správu o riadnom vykonaní ďalšieho vzdelávania a k správe pripojiť doklady preukazujúce získanie kreditných bodov. Taktiež uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca za obdobie rokov 2009 a 2010 absolvovanie ďalšieho vzdelávania nepreukázal. Stotožnil sa preto s postupom žalovaného, ktorý žalobcovi nariadil preskúšanie, ktoré sa malo uskutočniť 21. júna 2011 a 22. júna 2011, o čom bol žalobca dostatočne a včas informovaný. Výzva s nariadením preskúšania bola žalobcovi doručená dňa 16. júna 2011, napriek čomu sa tento nariadeného preskúšania v dňoch 21. júna 2011 a 22. júna 2011 nezúčastnil a svoju neúčast' neospravedlnil. Až faxovým podaním zo dňa 24. júna 2011 svoju neúčast' na preskúšaní dodatočne ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami, ktoré nekonkretizoval a ani žiadnym spôsobom nezdokladoval. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v určenom termíne preskúšanie nevykonával, dospel krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval správne, keď žalobcu v zmysle § 17 ods. 6 zákona č. 8/2005 Z. z. vyčiarkol zo zoznamu správcov.

Súd prvého stupňa pokladal za neodôvodnenú námietku žalobcu, že svoje ďalšie vzdelávanie uskutočnil najmä aktívnym výkonom správcovskej činnosti, ako aj samostatným štúdiom a konzultáciami s kolegami - odborníkmi, keď uvedené podľa žalobcu preukazujú výpisy z obchodného registra jednotlivých úpadcov, kde je žalobca ustanoveným správcom konkurznej podstaty. Krajský súd konštatoval, že podľa § 11 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 291/2005 Z. z. o vzdelávacom poriadku správcov v oblasti konkurzu a reštrukturalizácie (ďalej len „vyhláška č. 291/2005 Z. z.“) za každých 20 hodín strávených osobným výkonom správcovskej činnosti správca získa jeden kreditný bod, pričom takto získané kreditné body môžu tvoriť najviac polovicu kreditných bodov potrebných na preukázanie riadneho vykonania ďalšieho vzdelávania, čiže maximálne 30 kreditných bodov. V zmysle § 12 ods. 4 vyhlášky č. 291/2005 Z. z. je získanie kreditných bodov správca povinný preukázať vecnou a časovou špecifikáciou jednotlivých úkonov správcovskej činnosti a predložiť o tom doklady. Zdôraznil, že žalobca získanie kreditných bodov pri osobnom výkone správcovskej činnosti žalovanému nepreukázal, a to ani vecnou a ani časovou špecifikáciou jednotlivých úkonov správcovskej činnosti a nepredložil o tom žiadne doklady. Výslovil, že žalovaný postupoval správne, keď neprihliadol na osobný výkon správcovskej činnosti, nakoľko ho žalobca nepreukázal, a teda nepreukázal ani riadne vykonávanie ďalšieho vzdelávania žalovanému.

Za neopodstatnenú pokladal aj námietku žalobcu, že žalovaný mohol žalobcovi analogicky nariadiť opakované preskúšanie v zmysle § 17 ods. 6 zákona č. 8/2005 Z. z., keďže v účasti na preskúšaní mu bránilo plnenie neodkladných pracovných povinností a pre krátkosť času medzi doručením výzvy s nariadením preskúšania a termínom preskúšania, sa mu nepodarilo zabezpečiť plnenie týchto povinností prostredníctvom svojich zamestnancov alebo kolegov z radov advokátov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že použitie analógie je v danom prípade vylúčené, keď § 17 ods. 6 zákona č. 8/2005 Z. z. upravuje jednoznačný postup žalovaného v prípade, ak správca preskúšanie v termíne určenom žalovaným nevykoná. Zdôraznil, že žalobca sa z preskúšania ani včas neospravedlnil a ani nepožiadaval o stanovenie iného termínu preskúšania. Dodal, že jeho ospravedlnenie z preskúšania podané prostredníctvom faxu zo dňa 24. júna 2011 žalovaný nemohol akceptovať, pretože bolo podané a doručené po určenom termíne preskúšania a navyše nebolo ani odôvodnené. Takéto ospravedlnenie nemôže byť vyhodnotené ani ako riadne ani ako včasné, najmä ak v ňom žalobca ospravedľuje svoju neúčast' len všeobecným odkazom na neodkladné pracovné povinnosti, ktoré žiadnym spôsobom nekonkretizoval.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. f) OSP a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 110/2012-47 zo dňa 20. marca 2014 zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 404/2005/52/SKP/RK zo dňa 23. marca 2012 spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. 404/2005/52/SKP zo dňa 05. decembra 2011 o vyčiarknutí zo zoznamu správcov zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadal uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 132 €. Namietal, že v priebehu správneho konania opakovane uviedol, že aktívne vykonáva správcovskú činnosť ako správca konkurznej podstaty viacerých úpadcov. Mal za to, že

žalobca si okrem iného i praktickým výkonom správcovskej činnosti priebežne prehľbuje a rozširuje odborné vedomosti a schopnosti potrebné pre výkon správcovskej činnosti. Ďalej uviedol, že v rámci svojej aktívnej správcovskej činnosti sa žalobca neustále priebežne oboznamuje s aktuálnou legislatívou týkajúcou sa výkonu správcovskej činnosti. Dodal, že žalobca je za účelom riadneho výkonu správcovskej činnosti nútený vykonávať samostatné štúdium a konzultácie s odborníkmi v oblasti konkurzného práva.

Poukazujúc na § 11 vyhlášky č. 291/2005 Z. z. namietal nesprávnosť záveru súdu prvého stupňa, ktorý sa stotožnil s postupom žalovaného, ktorý na osobný výkon správcovskej činnosti žalobcu neprihliadol, keďže ho tento ani nepreukázal, a teda nepreukázal ani riadne vykonávanie ďalšieho vzdelávania žalovanému. Podľa žalobcu uvedený názor súdu prvého stupňa nie je správny a nezodpovedá obsahu a účelu zákona č. 8/2005 Z. z.. Uviedol, že síce je pravdou, že žalovanému nepredložil časovú a vecnú špecifikáciu svojich jednotlivých úkonov, avšak zároveň je nesporné, že žalobca správcovskú činnosť aktívne a riadne vykonával.

Ďalej namietal, že nariadeného preskúšania sa nemohol zúčastniť z dôvodu neodkladných pracovných povinností súvisiacich s výkonom advokácie. Uviedol, že vzhľadom na krátkosť času medzi dorúčením výzvy s nariadením preskúšania žalobcu ako správcu (16. júna 2011) a termínom preskúšania žalobcu nariadeným na deň 21. júna 2011 a 22. júna 2011 sa žalobcovi nepodarilo zabezpečiť plnenie neodkladných pracovných povinností prostredníctvom svojich zamestnancov alebo kolegov z radov advokátov. Z uvedeného dôvodu dodatočne ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom preskúšaní správcu, avšak žalovaný už žalobcovi neposkytol ďalšiu možnosť na preskúšanie, ktorá by bola nariadená v dostatočnom časovom predstihu.

Rovnako tak namietal, že s ohľadom na skutočnosť, že žalobcovi v účasti na preskúšaní bránilo plnenie neodkladných povinností, podľa žalobcu mal žalovaný na vzniknutú situáciu analogicky aplikovať § 17 zákona č. 8/2005 Z. z. a žalobcovi nariadiť opakované preskúšanie. Krajskému súdu, ako aj žalovanému vyčítal nesprávnosť ich záveru, že § 17 ods. 6 cit. zákona upravuje jednoznačný postup žalovaného v prípade, ak správca preskúšanie v určenom termíne žalovaným nevykoná. Z odôvodnenia preskúšaného rozhodnutia žalovaného, ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku vyvodil, že v prípade, ak by sa žalobca z nariadeného termínu preskúšania ospravedlnil pred týmto termínom, žalovaný by žalobcovi nariadil nový termín preskúšania. Zdôraznil, že hoci § 17 ods. 6 zákona č. 8/2005 Z. z. neupravuje možnosť nariadenia nového termínu preskúšania, v prípade ospravedlnenia zo strany správcu, žalovaný takýmto spôsobom bežne postupuje. Mal za to, že by žalovaný aj v prípade dodatočného ospravedlnenia zo strany správcu mohol postupovať rovnakým spôsobom a v súlade s analogiou legis žalobcovi nariadiť nový termín preskúšania. V závere odvolania dal do pozornosti, že má záujem na riadnom ukončení svojej aktívnej správcovskej činnosti. Uviedol, že vzhľadom na absenciu právnej úpravy týkajúcej sa riadneho ukončenia činnosti správcu, má za to, že práve nepreukázanie ďalšieho vzdelávania správcu môže mať za následok skutočnosť, že správcovi nebudú pridelené ďalšie konkurzné konania, ale zároveň môže riadne ukončiť prebiehajúce konkurzy.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v intenciách ustanovenia 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Odvolačný súd po preskúmaní zákonnosti predmetných rozhodnutí a jednotlivých postupov sa stotožnil so záverom žalovaného, že žalobca žiadnym právne relevantným dôkazom nepreukázal za obdobie rokov 2009 a 2010 riadne vykonávanie ďalšieho vzdelávania. Taktiež má za to, že žalovaný postupoval správne, keď neprihliadol na oneskorené a neodôvodnené faxové ospravedlnenie žalobcu z nariadeného preskúšavania v dňoch 21. júna 2011 a 22. júna 2011, na ktoré bol žalobca riadne a včas vyzvaný.

Správcom sa rozumie právnická osoba alebo fyzická osoba zapísaná v zozname správcov, ktorý zo zákona vedie Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom zápisom do zoznamu správcov vzniká zapísanej osobe oprávnenie vykonávať správčovskú činnosť (§ 1, 2 a 3 zákona č. 8/2005 Z. z.).

Postavenie správcu konkurznej podstaty je preto možné charakterizovať alebo zaradiť medzi osobitné verejnoprávne orgány, ktorých činnosť reguluje ústredný orgán štátnej správy Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, a to v niekoľkých rovinách: z hľadiska vedenia zoznamu správcov, ako aj z hľadiska kompetencií disciplinárne správcov postihovať (štvrtá časť zákona: štátna správa vo výkone správčovskej činnosti § 19 a nasl. zákona č. 8/2005 Z. z.).

Správca konkurznej podstaty vykonáva svoju činnosť na základe osobitného zákona a to zákona č. 8/2005 Z. z., nemá postavenie závislého subjektu a teda nie je súčasťou zamestnaneckého vzťahu a jeho činnosť by nemala byť posudzovaná ani ako podnikanie.

Správca konkurznej podstaty vykonáva správu majetku úpadcu, ktorý spĺňa podmienky pre vyhlásenie konkurzu, reštrukturalizáciu alebo oddĺženie tak, ako ustanovuje zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je preto osobou, ktorá plní funkciu štátu v oblasti usporiadania majetkových pomerov dlžníka.

V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. správca - fyzická osoba je povinný si priebežne prehľbovať a rozširovať odborné vedomosti a schopnosti potrebné na riadny výkon správčovskej činnosti, najmä s ohľadom na zmeny a rozvoj v oblastiach dotýkajúcich sa výkonu správčovskej činnosti. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ďalšie vzdelávanie správcov pozostáva z ich účasti na prednáškach, seminároch a vedeckých konferenciách, prednáškovej činnosti, publikačnej činnosti, samostatného štúdia a praktického výkonu správčovskej činnosti. Riadne vykonávanie ďalšieho vzdelávania správca preukazuje získanými kreditnými bodmi. Riadne vykonanie ďalšieho vzdelávania vyhodnocuje ministerstvo k 31. januáru párneho kalendárneho roka. Ak správca za hodnotené obdobie nepreukáže získanie potrebného

počtu kreditných bodov, ministerstvo nariadi preskúšanie správcu (§ 17 ods. 3 zákona č. 8/2005 Z. z.).

Prípád, kedy je nariadené preskúšanie zákon č. 8/2005 Z. z. upravuje v § 17 ods. 6, v zmysle ktorého ak ministerstvo nariadi preskúšanie, správca je povinný zúčastniť sa na preskúšaní v termíne určenom ministerstvom; ak pri preskúšaní správca nevyhoví, môže preskúšanie v termíne určenom ministerstvom zopakovať. Ak správca preskúšanie v termíne určenom ministerstvom nevykoná alebo pri opakovanom preskúšaní nevyhoví, ministerstvo správcu vyčiarkne zo zoznamu správcov.

Postup žalovaného pri vyčiarknutí správcu zo zoznamu, bol preto v súlade so zákonom č. 8/2005 Z. z. a to z dôvodu, že správca mal povinnosť zúčastniť sa na preskúšaní v termíne určenom žalovaným. Neúčast' na skúške, resp. jej neabsolvovanie bez uvedenia dôvodu, preto zakladá zákonný dôvod vyčiarknutia uvedeného správcu zo zoznamu správcov a tým zánik jeho postavenia pre účely vykonávania správcovskej činnosti, ako aj zánik jeho postavenia ako osoby správcu (§ 1 zákona č. 8/2005 Z. z.).

S ohľadom na uvedené nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadnuť na odvolaciu námietku žalobcu, že hoci žalobca bez predchádzajúceho ospravedlnenia neabsolvoval termín preskúšania nariadený žalovaným, mal žalovaný postupovať analogicky a ako v prípade, keď správca pri preskúšaní nevyhoví, mal mu dať možnosť preskúšanie v termíne určenom žalovaným opakovať. Odvolací súd opätovne poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 6 vetu druhú zákona č. 8/2005 Z. z., v zmysle ktorého ak správca preskúšanie v termíne určenom ministerstvom nevykoná alebo pri opakovanom preskúšaní nevyhoví, ministerstvo správcu vyčiarkne zo zoznamu správcov. Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že opakované preskúšanie je možné nariadiť len v prípade, ak sa správca v určenom termíne preskúšania zúčastnil, avšak pri preskúšaní nevyhoví. V prípade, ak správca preskúšanie v termíne určenom žalovaným nevykoná, zákon č. 8/2005 Z. z. nezakotvuje možnosť opätovného preskúšania.

Odvolací súd sa stotožnil aj s právnymi závermi v odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné a vecne správne. Na uvedenom závere nič nezmenil ani obsah podaného odvolania žalobcu, ktoré neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, s ktorými by sa krajský súd doteraz nebol zaoberal. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rovnako, ako aj krajský súd, považoval rozhodnutie žalovaného o zamietnutí rozkladu žalobcu za zákonné, a preto rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí žaloby ako vecne správne s poukazom na ustanovenie § 219 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.